

ken. Tanulmányait Kaposvárott és Pécsen folytatta. Színművei: »Kún László«, dícséretet nyert színmű. »A valkói amazon«, érz. játék 4 felv. Budán, 1838. szept. 2. adták először. »Rózsavár«, vj. 1 felv. »A Jugovicsok«, szomj. 3 felv. Munkái részben dícséretet nyertek az erdélyi drámapályázaton és az Akadémián. Az állandó magyar játékszín kérdését tárgyaló pályaművét 1837-ben megdicsérte az Akadémia és a szerzőjét levelezőtaggá választotta. E pályázat címe: »Mikép lehetne a magyar játékszín Pesten állandósítani?«

Hoch, német színésznő, a pesti német színházban mint vendég fellépett 1837. okt. 25-én, a »16 éves királyné« és a »Menyasszony vőlegény nélkül« c. 1 felvonásos vj.-ban, Halden Zsófi szerepében. Ezután szerződötték.

Hochmann Erzsébet, magyar származású német színésznő, a düsseldorfi Schauspielhaus tagja, Reinhardt tanítványa. 1919. március 2-án Budapesten a Zeneakadémián nagy sikerrel szavalt költeményeket, többek között Kosztolányi Dezsőtől is.

Hódi Anna, színésznő, sz. 1864-ben, Budapesten. Színpadra lépett 1875-ben, a Nemzeti Színháznál.

Hódi Etelka, színésznő, sz. 1860-ban, Budapesten. Színpadra lépett 1871-ben, a Nemzeti Színháznál.

Hódi János (Muki), színész. Az 1848-as idők előtt a Havi—Szabó-féle társulattal bejárta a külföldet. 1848-ban Párizsban működött. Midőn a társulat feloszlott, lelépett a pályáról. Megh. 1866. márc. 28-án, Szegeden. Kalandos dolgait Degré Alajos hozta nyilvánosságra.

Hódi Jusztin, színész, sz. 1857-ben, Szegeden. Színpadra lépett 1881. okt. havában, Szegedi Mihály színigazgatónál.

Hódmezővásárhelyi színészet. Hódmezővásárhely színészetére vonatkozó legrégebb adat 1782-ből való. Ez időben Nagy Ferenc megyei főügyész és táblabíró franciából lefordította a »Bergamói ikrek«

c. vj.-ot, amelyet elő is adtak. Schéner György vármegyei mérnök lefordította Shakespeare »Makrancos hölgyek« c. vj.-át. A huszas években itt járt Kilenyi Dávid színigazgató, kinek Déryné volt a primadonnája. 1833. júl. 27-én Éder György—Kubay (Chiabay) Pál és László József egyesített színtársulata kereste fel a várost. Tagok: Kubayné, Éder Aloisia, Török, Ragály, Varga Károly (ki egyben díszletmester is volt), Lászlóné, Szilágyi, stb. 1856. jan. havában 100 forintos részvényeket bocsátottak ki egy színház építésére. 1865. szept. havában Sipos Károly társulata vetődött ide. Az állandó színház ügye már 1845-ben került szóba s ott kísértet végig, míg csak az Állandó Műkedvelő Társaság a 80-as években bevételeiből alapot nem teremtett. Természetes, hogy lassan gyűltek a forintok és a Vetró Lajos Endrék, Draskóczy Pálok s lelkes munkatársai soha meg nem pihentethették a harci tollat, míg a köztudatba bele tudták égetni, hogy a színikört meg kell csinálni. Volt a városnak egy úgynevezett milleniumi alapja, melyet egy ezredéves alapmű költségeire szántak. Ezt az összeget a közgyűlés tízezer forintra emelte föl. Szerencsére nem tudtak megegyezni az alap formájában s mikor a lelkes színházbarátok a Vigadó helyén levő bódé ellen mind több érvet hoztak fel s mind erősebben sürgették a döntést, 1895. október 9-én a törvényhatósági közgyűlés végre a színikör felépítését határozta el, azonban végleges döntésre csak 1896-ban került a sor. 1897. okt. 23-án adott megbízást a tanács dr. Draskóczy Pál ügyésznek, hogy Fodor és Reisinger, valamint Vajnai Bálint és Varga Ferenc mesterekkel kösse meg a szerződést. Azután hozzáfogtak s 1898. tavaszán szép lassan kiemelkedett a népkert zöld eredejéből a vásárhelyi Nyári Színikör ragyogó szép s az egész országban páratlan nyári palotája. Megindult ezután a sürgés, forgás, az előkészületek a megnyitásra. A játsszási engedélyt a Makó Lajos szegedi színtársulata kapta meg s a megnyitást 1898. július 31-én és augusztus 1-én tartották meg. A két megnyitó díszelőadásnak műsora ez volt: július 31. vasárnap: este 8 órakor a felvirágozott színikör roskadásig megtelt közönséggel. A zenei nyitány után